

DEKLARACJA PARYSKA

My, sygnatariusze tego apelu, pochodzący z Północy i Południa, Wschodu i Zachodu, donosimy o niszczących efektach poważnej korupcji i związanej z nią bezkarności.

Rozwój rynków otwartych sprzyjał praktykom korupcyjnym – płatnym poleceniom, zamówieniom i łapówkom, które rozwinęły się w sposób niepokojący, obejmując swoim zasięgiem wszystkie sektory gospodarki..

Najbardziej zagrożone dziedziny to rynek energetyczny, zamówienia publiczne, przemysł wojskowy i lotniczy, a także rynek wydobywczy.

Właśnie w tych sektorach, tak ważnych dla państwa, kilka potężnych korporacji traktuje korupcję jako podstawową metodę działania. W ten sposób, na całym świecie ci, którzy podejmują ważne i strategiczne decyzje, unikają jednocześnie jakiegokolwiek kontroli.

Poważna korupcja opiera się również na współpracy banków zachodnich, wykorzystując możliwość otwierania wielu rachunków zagranicznych z jednoczesnym obowiązkiem zachowania tajemnic bankowych.

Powazna korupcja to niesprawiedliwość.

Przyczynia się do uszczuplenia bogactw krajów Południa i Wschodu, sprzyjając jednocześnie tworzeniu „bezpiecznych”, zagranicznych kont dla osób zajmujących kierownicze stanowiska.

Niszczy zaufanie tak potrzebne rozwojowi gospodarczemu.

Niejednokrotnie dotyka samego centrum władzy, przez co poważnie zagraża stabilnym zachodnim demokracjom. Hamuje i ogranicza rozwój i wolność polityczną biedniejszych krajów.

Podczas gdy globalizacja umożliwiła swobodny przepływ kapitału, kontrole finansów są nadal chronione pewnymi granicami, które jednak nie stanowią przeszkody dla przestępców.

Niektóre państwa, wykorzystując swoją suwerenność, chronią w sposób przemyślany,

niejasne, przestępcze działania. Jest oczywiste, że beneficjenci systemu wielkiej korupcji nie robią nic, by uzdrowić sytuację.

Należy wyciągnąć właściwe wnioski z nierówności wobec prawa, na której opiera się wielka korupcja. Niezbędne jest utworzenie odpowiedniej przeciwwagi w naszych demokracjach. Zamiast oczekiwać wielkiej reformy tamtych państw, powinniśmy ustanowić nowe reguły dla nas samych.

Zmianie świata musi towarzyszyć zmiana jego zasad.

Jesteśmy przekonani, że należy przedsięwziąć następujące kroki i proponujemy:

1. Dla ułatwienia kontroli:

- zawieszenie immunitetów dyplomatycznych, parlamentarnych i sądowych na czas i potrzeby kontroli finansowych (pozostawiając decyzję o postawieniu przed sądem głosowaniu nad uchYLENIEM immunitetu);
- ułatwienie przekazywania dowodów zagranicznym wymiarom sprawiedliwości, uniemożliwienie odraczania i odwołań od decyzji o ich przekazaniu;
- zakazanie bankom zakładania oddziałów lub przyjmowania funduszy pochodzących z filii w krajach, które odmawiają udziału lub tylko prowizorycznie uczestniczą w międzynarodowej współpracy sądowej;
- zobowiązanie wszystkich instytucji finansowych związanych z przepływem kapitału, a także międzynarodowych izb rozrachunkowych do utworzenia przejrzystego systemu przelewów finansowych, zawierającego dokładne dane beneficjentów i darczyńców tak, aby w razie śledztwa przedstawiciele władzy mogli bez przeszkód odtworzyć cały przebieg podejrzewanych operacji.

2. Dla efektywnego wymiaru sprawiedliwości:

- zobowiązanie głównych przedstawicieli politycznych do wykazywania źródeł swoich dochodów i majątku, z możliwością konfiskaty na rzecz państwa w przypadku niemożności udowodnienia ich pochodzenia;
- usankcjonowania przestępstwa „poważnej korupcji”, zagrożonego karą podobną do przewidzianych za przestępstwa przeciwko podstawowym interesom państwa.

3. Dla zapobiegania poważnej korupcji:

- zobowiązanie spółek notowanych na giełdzie do wykazywania ich dochodów i funduszy przekazywanych rządowi i spółkom prawa publicznego w każdym kraju, w którym są obecne tak, aby zapewnić przejrzystość wszelkich przelewów i wpłat dokonywanych pomiędzy państwami a spółkami;
- umożliwienie wymiarowi sprawiedliwości kraju, w którym ustanowiono główną siedzibę spółki międzynarodowej, prowadzenia śledztwa, gdy zaistnieje podejrzenie popełnienia przestępstwa korupcji w zagranicznej filii spółki, a kraj, gdzie popełniono przestępstwo nie może lub nie chce wszcząć postępowania;
- zorganizowanie kontroli bankowej dla głównych przedstawicieli politycznych i ich bliskich. Za „głównych przedstawicieli politycznych” uważamy mężczyzn i kobiety zajmujących strategiczne stanowiska w rządzie i administracji a także dyrektorów przedsiębiorstw prywatnych działających w zagrożonych korupcją sektorach gospodarki;
- poddanie zasobów finansowych i rachunków głównych przedstawicieli politycznych a także ich bliskich otwarte w kraju lub za granicą specjalnemu reżimowi, z karnie usankcjonowanym obowiązkiem informowania przez pracowników banków i innych instytucji finansowych o wszelkich dokonywanych operacjach.

Zwalczenie poważnej korupcji to początek każdej działalności politycznej, która ma być wiarygodna. Musimy odbudować zaufanie do elit politycznych i gospodarczych. W czasach globalizacji, odpowiedzialność tych, którzy decydują jest ogromna. Musi być oczyszczona ze wszystkich podejrzeń, aby dać nam nadzieję.